

Crepuscle vertical

Un relat de: [jacobè](#)

Sons afònics i cansats es desplomen amb l'ocàs.

S'apressa a abraçar els llençols abans no surtin els somnis de la dama làctica. L'espectre de setí foragita les fantasies lunars que es fan estimar. La remor, atrapada en la pausa del dia i de la nit, inquieta l'entreson, que suat de tristesa no sent la non-non.

Busca la nit serena al cementiri dels pensaments i s'adorm en els llimbs dels infants: cambres rosades on rèquiems en silenci etern s'escolen per bressols de vímet sense estrenar.

Les notes d'un piano amb sordina es precipiten pels ulls de cartró que es desfan amb la pluja. Descomposta, s'adorm.